

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielewicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jacek Błaszczyk

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie M. B.

skazanego z art. 278 § 1 k. k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w dniu 6 lutego 2025 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego,

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Słupsku

z dnia 6 grudnia 2023 r., sygn. akt II K 908/23,

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej M. B. i w tym
zakresie przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Słupsku do
ponownego rozpoznania.**

[J.J.]

Jacek Błaszczyk

Wiesław Kozielewicz

Małgorzata Gierszon

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Słupsku w akcie oskarżenia wniesionym do Sądu Rejonowego w Słupsku, zarzucił M. B. i T. B., że w dniu 8 maja 2023 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z terenu niestrzeżonego parkingu samochodowego sklepu N. dokonali zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki S.1. o nr rej. [...], o wartości złomowej 800 zł, czym działali na szkodę A. K., to jest popełnienie występku z art. 278 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Słupsku wyrokiem nakazowym z dnia 6 grudnia 2023 r., sygn. akt II K 908/23, uznał M. B. i T. B. za winnych popełnienia zarzuconych im czynów i na podstawie art. 278 § 1 k.k., przy zastosowaniu art. 37a § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 oraz art. 35 § 1 k.k. wymierzył im kary po 8 miesięcy ograniczenia wolności polegające na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, oraz na podstawie art. 43b k.k. w zw. z art. 39 pkt 8 k.k. orzekł również środek karny w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości poprzez jego wywieszenie na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w S. na okres 14 dni.

T. B. wniósł w terminie sprzeciw od tego wyroku, i w tej sytuacji zgodnie z art. 506 § 3 k.p.k. wyrok nakazowy w części go dotyczącej stracił moc, natomiast odnośnie M. B. uprawomocnił się w dniu 15 stycznia 2024 r..

Od prawomocnego wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 6 grudnia 2023 r., sygn. akt II K 908/23, w części dotyczącej M. B. kasację złożył Prokurator Generalny. Zaskarżył ten wyrok na korzyść M. B. i **zarzucając** rażące oraz mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa materialnego - art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., polegające na błędnym przypisaniu M. B. odpowiedzialności karnej za popełnienie występku kradzieży w sytuacji, gdy ze względu na wartość skradzionego mienia ruchomego wynoszącą 800 zł, czyn M. B. w chwili orzekania wyczerpywał znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 k.w., **wniósł** o uchylenie wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Słupsku w części dotyczącej M. B. i przekazanie sprawy w tym zakresie do rozpoznania temu Sądowi na zasadach ogólnych.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna w rozumieniu art. 535 § 5 k.p.k., gdyż wskazane w kasacji rażące naruszenie prawa nie budzi wątpliwości, jest ewidentne bez potrzeby przeprowadzenia złożonej wykładni prawa czy rozstrzygania spornych w doktrynie lub orzecznictwie problemów prawnych (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2001 r. sygn. akt IV KKN 578/00, OSNKW 2001, z. 5 – 6, poz. 49). W realiach sprawy poza sporem jest, że zarówno w dniu 8 maja 2023 r., tj. w dacie popełnienia czynu przypisanego M. B., jak i w dacie sporządzenia aktu oskarżenia – zarzucany mu czyn stanowił przestępstwo określone w art. 278 § 1 k.k. Zgodnie bowiem z treścią przepisu art. 119 § 1 k.w. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 września 2023 r., czyn polegający m.in. na kradzieży cudzej rzeczy ruchomej stanowił wykroczenie, jeżeli jej wartość nie przekraczała kwoty 500 zł. Jednak w dacie orzekania przez Sąd Rejonowy w Słupsku, czyli w dniu 6 grudnia 2023 r., zarzucany czyn polegający na kradzieży mienia o wartości 800 zł, stanowił już wykroczenie, bowiem w wyniku nowelizacji przepisu art. 119 § 1 k.w., dokonanej ustawą z dnia 7 lipca 2022 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2020 r., poz. 2600), która weszła w życie z dniem 1 października 2023 r., wskazana wartość rzeczy została ustalona na poziomie 800 zł. W tej sytuacji Sąd Rejonowy w Słupsku, zgodnie z regulacją określoną w art. 4 § 1 k.k., powinien dokonać zmiany kwalifikacji prawnej zarzuconego M. B. czynu i przypisać mu dokonanie tylko wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. Regulacja co do stosowania tzw. prawa międzyczasowego zawarta w art. 4 § 1 k.k., ma zastosowanie na każdym etapie postępowania przed jego prawomocnym zakończeniem (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 sierpnia 2011 r., sygn. akt V KK 2828/11, LEX nr 897785). Trafnie wskazuje Prokurator Generalny w kasacji, że powyższe uchybienie było rażące i miało, w rozumieniu art. 523 § 1 k.p.k., istotny wpływ na treść wydanego wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 6 grudnia 2023 r., sygn. akt II K 908/23, albowiem M. B. został uznany za sprawcę przestępstwa kradzieży mimo, iż w dacie wyrokowania przypisany mu czyn powinien być zakwalifikowany jako wyczerpujący znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.

Kierując się przedstawionymi motywami Sąd Najwyższy, z mocy art. 537 § 2 k.p.k. i art. 535 § 5 k.p.k., orzekł jak w wyroku.

Jacek Błaszczyk Wiesław Kozielowicz Małgorzata Gierszon

[J.J.]

r.g.